

DOMINGO XVIII DEL TIEMPO ORDINARIO (Ciclo A)

Jesús toma a Pedro, Santiago y Juan, los mismos que luego veremos en Getsemaní, y los lleva al monte. El monte es el lugar de la revelación de Dios, donde Dios se comunica, se da a conocer, donde Dios se hace cercano. Los lleva allí para que adquieran una mirada diferente, la mirada que tiene Dios sobre las cosas, sobre Jesús, sobre la historia, sobre los acontecimientos, sobre las personas.

Moisés y Elías son dos personajes que, a su vez, habían subido al monte, habían vivido una intimidad especial con Dios. Son los personajes más representativos del Antiguo Testamento. Moisés representa la Ley, la alianza, que confluye en Cristo donde será cumplida; Elías representa la Profecía que Cristo consumará en la historia.

Transfiguración según el significado etimológico estricto, significa ver más allá de las formas, además de la figura, ir más allá, una mirada que penetra, que ve a través. Nuestra cultura ha reducido el significado a un cambio de forma exterior, pero es mucho más que esto.

Con su transfiguración, Cristo quiere decir a los apóstoles, que, cuando asistan a su Pasión, miren más allá precisamente cuando vean su carne martirizada, afligida, abandonada, burlada. Que vean justo allí que él hace esto por amor al Padre, que detrás está el rostro del Padre. Que aunque parezca que está fracasando, vean que lo que realmente está pasando es que está triunfando, que se está entregando, que el amor es más fuerte que el odio, que el perdón de Dios es más fuerte que la ofensa y que el pecado.

Cada uno de nosotros sabe muy bien dónde están en su interior las cosas opacas, dónde está mi pecado que me hace ciego, egoísta, soberbio, sensual. Dónde está la pasión que me quiere crucificar.

Hoy el evangelio nos invita precisamente a ver más allá de las apariencias. Que por la misericordia de Dios, cuando las circunstancias nos parecen sucias de polvo, de heridas, de sangre, de sufrimiento, se vislumbra una luz que no viene de este mundo, sino que es don de Dios, y que me da la verdadera esperanza. La victoria de Jesús no está en superar las dificultades, sino en no dejar nunca de amar.

Por eso la Santa Misa es para nosotros tan importante. En el pan vemos que lo que realmente hay es su cuerpo entregado por nosotros. En el vino, la sangre derramada por los hombres para el perdón de los pecados. Y en el prójimo, vemos a un hermano, amado por el Padre como hijo, aunque él no lo sepa. Por eso la Santa Misa nos hace ver una realidad que está ahí, pero que los ojos humanos no saben ver.

En la Santa Misa ejercitamos la fe, confesando a Jesús verdaderamente presente; ejercitamos la esperanza, porque nos damos cuenta de que está físicamente con nosotros como prometió; y ejercitamos la caridad, porque, al comulgarle, nos alimenta porque nos comunica la divina fuerza de su mismo amor, que transforma el mundo.

18-та НЕДІЛЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ (Цикл А)

Ісус бере Петра, Якова та Івана, тих самих, яких ми побачимо пізніше в Гефсиманії, і веде їх на гору. Гора - це місце Божого об'явлення, де Бог спілкується, де Бог дає про себе знати, де Бог стає близьким. Він веде їх туди, щоб вони набули іншої перспективи, перспективи, яку Бог має на речі, на Ісуса, на історію, на події, на людей.

Мойсей та Ілля - це два персонажі, які, в свою чергу, зійшли на гору, пережили особливу близькість з Богом. Вони є найбільш репрезентативними персонажами Старого Заповіту. Мойсей представляє Закон, Заповіт, який сходиться в Христі, де він буде виконаний; Ілля представляє Пророцтво, яке Христос здійснить в історії.

Преображення, згідно зі строгим етимологічним значенням, означає бачити поза формами, поза фігурою, виходити за межі, погляд, який проникає, який бачить наскрізь. Наша культура звела значення до зміни зовнішньої форми, але це набагато більше.

Своїм преображенням Христос хоче сказати апостолам, коли вони будуть свідками його страстей, щоб вони дивилися далі, саме тоді, коли бачать його плоть замученою, страждаючою, покинутою, висміяною. Нехай вони побачать, що він робить це з любові до Отця, що за цим стоїть обличчя Отця. Нехай вони побачать, що навіть якщо здається, що він зазнає поразки, вони бачать, що насправді відбувається те, що він перемагає, що він здається, що любов сильніша за ненависть, що Боже прощення сильніше за образу і гріх.

Кожен з нас дуже добре знає, де в нас непрозорі речі, де мій гріх, який робить мене сліпим, егоїстичним, зарозумілим, чуттєвим. Де пристрасть, яка хоче мене розіп'яти.

Сьогодні Євангеліє запрошує нас саме до того, щоб ми бачили поза видимістю. Щоб через Боже милосердя, коли обставини здаються нам брудними від пилу, ран, крові, страждань, ми побачили світло, яке не походить з цього світу, але є Божим даром, і яке дає мені справжню надію. Перемога Ісуса полягає не в подоланні труднощів, а в тому, що Він ніколи не перестає любити.

Ось чому Свята Меса так важлива для нас. У хлібі ми бачимо те, що насправді є Його тілом, відданим за нас. У вині - кров, пролиту за людство на прощення гріхів. А в ближньому ми бачимо брата, якого Отець любить як сина, навіть якщо він цього не знає. Ось чому Свята Меса дає нам можливість побачити реальність, яка є, але яку людські очі не вміють бачити.

У Святій Месі ми здійснюємо віру, визнаючи Ісуса справді присутнім; ми здійснюємо надію, бо усвідомлюємо, що Він фізично з нами, як і обіцяв; ми здійснюємо милосердя, бо, приймаючи від Нього причастя, Він живить нас, бо передає нам божественну силу власної любові, яка преображає світ.